

Er zit een leeuw in mij

Kristien Dieltiens en Marijke Klompmaker (2006).
Hasselt/Amsterdam: Clavis Uitgeverij.
ISBN 90 448 0439 1
prijs € 13,95

'Nog voor de zon op is, is Wout al wakker. Hij springt uit zijn bed. Boink! Al zijn knuffeldieren springen mee. Boink, boink, boink! Er is zoveel te doen vandaag! Te veel om op te noemen'. En zo begint de reis waarin de lezer in één adem wordt meegezogen en getuige is van enkele nachtelijke maar zeer 'bewogen' uren van Wout, een jongen met ADHD. Wout verlaat om 5.00 uur 's nachts vol energie zijn bed en onderneemt, terwijl de rest van het gezin nog slaapt, allerlei activiteiten in huis. Hij speelt een straaljager, plundert de koelkast en ook de poes Flurk moet eraan geloven: er wordt aan zijn staart getrokken en hij wordt vastgebonden (fantasiespel blijkt bij de poes nog niet goed ontwikkeld te zijn; hij vlucht). Ook 'paardrijden' op Flurk zit er niet in. Als het slagveld compleet is, komt de rest van het gezin op de herrie af. Allerlei negatieve emoties passeren de revue (onder meer boosheid, schuld, teleurstelling en wanhoop) waarbij zijn zus Susanne de kroon spant nadat Wout in zijn 'spontaniteit' haar boek heeft verscheurd: 'Je bent een snertbroer! Jij maakt altijd alles stuk! Jij bent altijd vervelend! Het kan hier nooit eens rustig zijn! Ik wil je nooit meer zien!' Bij de cognitief gedragstherapeuten onder u zal het al jeuken om Suzannes cognities uit te dagen. Is Wout echt *altijd* vervelend en maakt hij *alles* stuk? De afwijzing is er niet minder om. Het boek eindigt met het plan hulp te zoeken om van de wilde leeuw

een lieve, tamme leeuw te maken. Dat is mooi geformuleerd: de leeuw hoeft dus niet in een kooi, gecasteerd te worden of te veranderen in een witte duif.

Het verhaal is leuk geïllustreerd en pakkend geschreven. Bij het lezen krijg je al direct het onrustige gevoel in je lijf, waarvan je veronderstelt dat kinderen met ADHD dit ook moeten hebben. De leeuw is los, en dat is een *understatement*. Ook is het 'boink-blub-grrrrr-klingel-hapkrak'-gehalte groot, wat komisch leest en het bij voorlezen natuurlijk helemaal goed doet.

Het kind met ADHD wordt in het boek neergezet als een kind dat je huis sloopt en overal een grote puinhoop van maakt (wie wil er nou zo'n destructief kind?). Hoewel dit voor ouders (h)erkenning kan geven en het voor een kind ook heel goed kan zijn om te zien dat het *nóg* erger kan, is het de vraag of het niet wat te eenzijdig negatief is en er niet te hard geprobeerd is alle ADHD-symptomen in één verhaal te verwerken.

Omdat het een therapeutisch (voor) leesboekje betreft, is er ook een 'bijsluiter' achterin met ADHD-psycho-educatie en verwijzingen naar relevante literatuur. Het verhaal wordt doorgenomen op ADHD-kenmerken van Wout (het zal de lezer niet verbazen; Wout heeft het 'gecombineerde type'). Ook de positieve kanten van kinderen met ADHD worden genoemd, altijd belangrijk. Zelfs bekende mensen met ADHD worden opgesomd

(leuk!), van Bill Clinton tot Pippi Langkous en van Napoleon tot Walt Disney. Aan deze lijst zouden nog best wat BN'ers kunnen worden toegevoegd, maar het diagnosticeren van levende mensen die je cliënt niet zijn en er niet om gevraagd hebben... dat is de laatste jaren 'niet zo handig' gebleken. Verder is er een stukje over de behandeling van ADHD, waarbij opvalt dat de plek die medicatie toebedeeld krijgt te marginaal is, gezien de *state of the art*. Dit is des te meer verbazingwekkend omdat oudervereniging Balans, centrum ZitStil vzw en Janssen-Cilag (farmaceut van Concerta®) aan de uitgave meewerkten.

Hoewel ik als lezer graag ook de achtergrond van de auteur had gelezen (moeder, orthopedagoog of auteur?) en het mijn pedagogische voorkeur heeft om bij een therapeutisch boek eerst het kind te leren kennen en pas daarna zijn stoornis, is dit kindvriendelijke boekje een aanrader voor ouders van kinderen met ADHD (vanaf ongeveer vijf jaar).

Yaron Kaldenbach,
gz-psycholoog/kinder- en jeugdpsycholoog.